

Waarom (onver)goede zorg?

Als je snel bij een ervaren psycholoog op gesprek wilt, kies je voor bbqualityoflife.nl. Geen tijdverslindende bureaucratie en wachttijden. Ik besteed mijn tijd aan kwalitatieve psychologische zorg en garandeer daarbij uw privacy. De vergoeding vanuit de basis-GGZ is nog zeer beperkt en veel klachten/problemen zijn uitgesloten van vergoeding, zoals overspannenheid/burn-out en relatieproblemen.

- Een verwijzing van uw huisarts is niet nodig.
- U bepaalt zelf de duur, het nut en het doel van de behandeling. Mijn ervaring is dat bij (onver)goede zorg de motivatie en discipline van de client hoger ligt, wat te goede komt van de duur van de therapie (sneller resultaat).
- Uw jaarlijkse verplichte eigen risico (van 385,- euro) wordt niet aangesproken.
- Bij veel psychologenpraktijken in Nederland duurt het ruim 3 maanden voordat je op gesprek kunt komen. Bij mij is dat gemiddeld 5 dagen, maar zeer regelmatig kun je morgen of overmorgen al op gesprek komen.
- Veel mensen hebben geen klinische stoornis, maar wel last van psychologische problematiek. Mensen met een laag zelfvertrouwen kunnen hier bijvoorbeeld wel last van hebben, maar toch niet in aanmerking komen voor psychologische hulpverlening. Ik help bij elke vraag.
- Veel klanten voelen zich er niet prettig bij dat er informatie over hun psychologisch welbevinden gedeeld wordt met de zorgverzekeraar. Ik hoef niets te delen met huisarts of zorgverzekeraar.

De tijd is rijp: op naar (onver)goede zorg

Ook dit jaar is de ziektekostenpremie weer omhoog gegaan en weer worden er minder zaken vergoed. Hoera! 'Hoezo, hoera?!', denk je nu? In Nederland vinden we nu eenmaal allemaal – arm, rijk, jong, oud- dat het de normaalste zaak van de wereld is dat we bij ziekte recht hebben op een gratis behandeling. Maar zo normaal zouden we dat eigenlijk niet moeten vinden. Oud-minister Wouter Bos schreef in een opiniestuk voor De Volkskrant vorig jaar al over de oplopende kosten in de gezondheidszorg. Volgens Bos mijden zorgverleners, bestuurders en politici te vaak pijnlijke beslissingen en standpunten over besparingen omdat dit tot protest van de burgers zou leiden. Waardoor de druk op de zorg alleen maar hoger wordt.

Wie gratis zorg wil moet een lange adem hebben.

Geld wat er niet is, kun je ook niet opmaken, zou je denken. Toch gebeurt dat wel degelijk. De regels worden zelfs voortdurend overtreden om het zorgsysteem zoals we het kennen in stand te houden. Huisartsen verwijzen een sombere patiënt in de rouw, een werknemer met een burn-out, of een stel met relatieproblemen (allemaal stoornissen waarvan is afgesproken dat ze niet onder de vergoede zorg vallen) maar al te vaak door naar behandelaars in de vergoede zorg met het label 'depressieve klachten'. Goed bedoeld, want ze willen hun patiënt niet in de steek laten, maar helaas, die patiënt belandt vervolgens wel gedurende maanden in de wachtkamer. Want wie gratis zorg wil moet een lange adem hebben. Ondertussen stapelen de klachten zich op en die wachtkamer is geen fijne plek om rond te hangen, alle jaargangen van Arts&Auto en Donald Duck ten spijt. Die situatie is zelfs behoorlijk ongezond voor de werknemer met een burn-out, voor de puber met concentratieproblemen op school of voor het stel dat op het punt staat elkaar de hersens in te slaan.

De tijd is rijp voor een compleet andere manier van denken. Het taboe op zorg voor eigen rekening moet verdwijnen. Als huisartsen en andere zorgverleners mensen met klachten die buiten de vergoede zorg vallen, vragen om zelf voor hun behandeling (van niet te vergoeden) klachten te betalen, kunnen ze meteen terecht bij een psycholoog en kan de druk op de GZ-wachlijsten verminderen.

Heel veel duurder is iemand die zelf betaalt vaak niet eens uit, omdat je een groot deel van het bedrag al kwijt bent aan het eigen risico, of omdat de behandeling in de vergoede zorg vaak maar gedeeltelijk bekostigd wordt.

Zelf betalen voor zorg is geen onoverkomelijk taboe

Laat de werkgever betalen voor de behandeling van een opgebrande werknemer en hij/ zij is binnen drie maanden vaak weer aan het werk. Trek als not so happy couple de portemonnee en investeer in een aantal sessies broodnodige relatie APK, in plaats van dat oh zo romantische weekend naar Parijs dat alle problemen als sneeuw voor de zon moet laten verdwijnen. Zelf betalen voor je zorg is geen onoverkomelijk taboe, en het draagt eraan bij dat een groter aantal mensen geholpen kan worden. Wie kan daar nu op tegen zijn?